

Nu står vi så over for en kommunalreform, hvor større kommuner selvfølgelig vil kunne magte mere. Men betyder det så, at de kan magte alt? Jeg tager det her op i denne forbindelse, fordi en grundlæggende årsag til, at Socialdemokraterne forlod forhandlingerne om en strukturreform, var vores insistensen på at få bare en flig af viden om de økonomiske og kvalitetsmæssige konsekvenser af at lægge hele finansieringen af de sociale tilbud hos kommunerne.

Vi synes selvfølgelig, at spørgsmålet er relevant, fordi vi ved, at grundtaksområdet omhandler 15-20 mia. kr. Det er mange penge bare at smide op i luften og så vente og se, hvor de falder ned. Det synes vi er økonomisk uansvarligt, men det smager altså også af despekt over for de borgere, som naturligt nok ønsker sig bare et enkelt regnestykke, som kan berolige dem i forhold til, at kommunen rent faktisk vil have de økonomiske muligheder for at yde de tilbud, som borgeren har behov for. Vi taler om de meget dyre tilbud, der som oftest også er de tilbud, som borgerne er helt afhængige af at få.

Af mystiske årsager har regeringen ikke ønsket at give os den sikkerhed. Tværtimod har regeringen skrevet i sit forlig med Dansk Folkeparti, at hvis det nu skulle vise sig, at den nye finansiering på socialområdet ikke kan klares og ikke kan håndtere det økonomiske pres, så vil man gå tilbage til grundtaksmodellen. Den slags eksperimenter deltager vi ikke i.

Vi synes, det er klogt at følge konsekvenserne af en finansieringsmodel nøje, derfor kan vi også støtte det her lovforslag, men det er dobbelt klogt at lave et ordentligt forarbejde, hvis man vil ændre finansieringsmodeller. Så vi støtter forslaget her, men undrer os over, at forarbejdet til det, der skal tage over, bliver taget så lempeligt fra regeringens side.

Pia Kristensen (DF):

Forslaget indebærer, at det gældende overvågningssystem på grundtaksområdet i form af udviklingsråd, indberetnings- og redegørelsespligt for kommuner, amtskommuner og udviklingsråd samt Socialministeriets årlige redegørelse til Folketinget videreføres uændret.

Vi hilser forslaget velkommen, for med de problemer, der fortsat er med grundtaksmodellen i praksis, er det nødvendigt, at udviklingsrådene fortsat holder øje med området.

I forbindelse med den forestående strukturreform vil der ske en overflytning af myndighedsansvaret på grundtaksområderne fra amter til

kommuner. Så også af den grund er det nødvendigt, at det gældende overvågningssystem videreføres, og vi ser de regionale udviklingsråd som et nyttigt forum for drøftelserne mellem amter og kommuner i forbindelse med de forestående ændringer.

Vi tilslutter os ændringen vedrørende præcisering af kommuners og amtskommuners forpligtelse til at levere tilbud på det sociale område. Vi tilslutter os, at det videreføres og fortsat følges af overvågningssystemet.

Vi støtter som sagt forslaget.

Kl. 11.20

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Charlotte Dyrmosé, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Der er mange meninger om den såkaldte grundtaksmodel på det sociale område. Grundtaksmodellen er det regelsæt, kommuner og amter skal benytte sig af, når de skal fordele udgifterne til de sociale opgaver imellem sig. Grundtaksmodellen skal således kun virke frem til den nye strukturreform, der træder i kraft i 2007.

Vi i Det Konservative Folkeparti finder det hensigtsmæssigt at videreføre overvågningen på grundtaksområdet og på den måde fortsat inddrage brugerorganisationerne i en dialog med de offentlige parter frem til 2007, hvor de udviklingsråd, der skal følge strukturreformens introduktion, oprettes. På den måde får vi nemlig en kontinuitet i overvågningen af finansieringen på det sociale område.

Når det er sagt, skal der ikke herske tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti ser utrolig meget frem til 2007, hvor den nye strukturreform vil betyde, at kommunerne har det fulde ansvar på det sociale område. Vi ser frem til, at borgerne med den nye struktur ikke længere risikerer at være kastebold mellem kommuner og amter, som mange har følt de har været under det nuværende system. I fremtiden har én part ansvaret. Kommunerne, som er den myndighed, der er tættest på borgerne, får det fulde ansvar for at hjælpe borgerne på den bedst tænkelige måde. Og man skal ikke længere vente på, om amtet nu også er enig i vurderingen.

Det betyder naturligvis, at nogle af de dyre tilbud skal være omfattet af en reduktionsordning, således at det ikke bliver urimelig dyrt for en kommune at give en borger det rette tilbud,